

Com s'ha fet un Palau Reial

Copiem de *Clarinet*, de Girona:

Antecedents edificants

Fa uns quants anys que els monàrquics catalans van decidir de fer un Palau pel rei i amb aquest motiu feren unes cèdules (que valien 500 pessetes) per subvenir a les despeses. Però—ai!—encara que els prometeren *honors*, i festes, no s'arribà a reunir ni per a fer els fonaments. En pujar el Directori, aquest va creure que era un deure acabar allò; i, bé o malament, ho ha acabat... però, amb diners de Barcelona.

I els *aristòcrates* tan contents! Regalen el Palau amb diners dels altres.

Aquest Palau, però, ha resultat un xic raquític. La mateixa reina ho ha dit: *Me gusta, porqué es una casa íntima y familiar*. Bé, vaja, sí com si diguessim una casa de despeses.

D'on surten les misses?

Les misses (o sigui els diners) han sortit:

a) D'un crèdit de 5.000.000 que l'Ajuntament governatiu votà per l'allargament de la Diagonal, del qual l'Alcalde transferí tranquil·lament 2.000.000 per al Palau.

b) D'una subvenció acordada pel propi Ajuntament, de 300.000 pessetes.

c) D'una altra subvenció de 700.000 per la Mancomunitat del senyor Sala; i

d) De l'import d'una hipoteca que pesa damunt del propi Palau.

Edificant! Edificant!... Quins monàrquics més rics!

El patriotisme i el negociet

El terreny ha estat regalat per diferents senyors... que hi tenen altres terrenys al costat, els quals, gràcies al Palau, guanyen un 300 per 100.

Un marbrista regalà una quantitat de marbre per a enllosar el vestíbul... però fou insuficient i, en enllosar el restant, hi feu el seu negociet.

Un moblista ha moblat gratis el *boudoir* de la reina... Era, però, en com-

pensació del decorat del saló del Govern Civil, pagat esplèndidament amb diners del joc...

I etc., etc., etc.

El mobiliari

Exceptuant els mobles *que s'hi porten del RITZ*, tots els altres són atrotinats i de mans de drapaire. El joc de cadires bones, de talla daurada i tapissada de vellut vermell, va ésser comprat per 3.000 pessetes a un adroguer de Gràcia pel Comte de Güell... el qual l'ha fet passar com dels seus avantpassats. Una cònsol de la cambra reial és molt coneguda d'un drapaire de Sans.

I etc., etc., etc.

El gest del comte-marquès

El comte del *Siglo*—marquès flamant—va tenir un gest. Tot el Palau era moblat, però hi faltaven les habitacions del servei i *servidumbre*. Li varen demanar mobles de Viena. L'home s'hi negà... Però fou l'iniciador de la subvenció de la Mancomunitat.

I ara ja és marquès!

LUCIANO ORDENO i MANDO

L'home d'ordre

L'home d'ordre, quasi sempre és el primer en alterar-lo, i, per tant, en produir el desordre.

Ell entén per ordre la completa submissió als seus dictats, que imposa per la raó de la seva força. ¿Què vol dir que siguin capricis o estupideses? La seva voluntat i jerarquia està per damunt de tota lògica i se l'ha d'obeir com el ramat de xais obeeix llur pastor, o sinó imposa les formes més arbitràries que el seu ordre ha inventat.

L'home d'ordre és estúpid de mena i contemplatiu de la seva persona i sofreix continuament alteracions cerebrals, causant cada vegada més detriment a la societat amb la seva mania de l'ordre, que, aferrant-se en son magí, acaba per veure «papus» per tot, obrant com un perfecte desequilibrat.

La fi de l'home d'ordre és el manicomi.

MANUEL FABREGAT

DE CASA NOSTRA

Avui nit, a les deu, tindrà lloc, en el nostre teatre, la representació de la comèdia en tres actes i en prosa, original de Lluís Vargas, que porta per títol «Los Lagarteranos», a càrrec de la companyia que porta el nom de la primera actriu Anita Tormo.

Dirigeix la companyia el primer actor Manuel Salvat, que actuà de director al teatre Novetats, de Barcelona.

D'Esperanto

En començar el primer curs d'Esperanto, a les classes que dona l'intel·ligent i voluntariós professor senyor Piñel a La Unió Liberal, fórem uns vuitanta alumnes els que ens inscrivirem. En acabar-se el curs, que durà tres mesos, érem uns quaranta, quantitat que diu prou bé l'èxit assolit pel nostre professor. Nosaltres, els alumnes, hem d'estar agraïts i a la vegada orgullosos del senyor Piñel, i procurar fer la màxima propaganda amb la fè i constància que fins ara ho ha fet ell.

En el present som ja més d'una vintena els alumnes que sostenim correspondència amb l'estranger. Jo, doncs, des d'aqueixes columnes invito que s'inscriguin tots els que simpatitzin amb aquest idioma que, gràcies al senyor Piñel, podem rebre les classes gratuïtament.

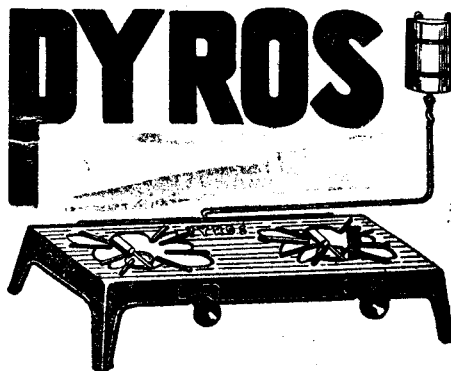
Per a acabar, exposaré l'autoritzada opinió de Lleó Tolstoi, sobre l'Esperanto: «L'esforç que faci tothom del nostre món europeu consagrant algun temps a l'estudi de l'Esperanto és tan mínim i els resultats que poden derivar-se'n tan immensos, que no és possible negar-se a fer aquest assaig.»

A. ESTRADA

Excursió a Girona

Invitats pel Grup Esperantista d'aquella ciutat, el vinent dia 2 de novembre tindrà lloc la primera excursió col·lectiva per a assistir a les festes que amb motiu de la nostra visita organitzaran els esperantistes de Girona.

La festa consistirà en un partit de futbol entre elements nostres contra l'equip Esperantista d'aquella ciutat, conferències de propaganda pro Esperanto i fi-

Cuines a gas de gasolina

Netedat - Economia - Comoditat
Inexplosibles

Demostracions pràctiques a casa del representant per a Granollers y comarca

Pere Iglesias : Plaça Bestiar, 15

(MÀQUINES SINGER)